

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 33/2019
Ședința publică de la 01 februarie 2019
Completul constituit din
PREȘEDINTE Dancu Gilda Cristina
Grefier Berbece Laura-Cristina

Pe rol fiind judecarea cauzei Civile privind pe reclamanții FEDERAȚIA PROPRIETARILOR DE PĂDURI ȘI PĂȘUNI DIN ROMANIA-NOSTRA SILVA și AV. BOGDAN IOAN TUDOR TODORAN, în contradictoriu cu părții FUNDAȚIA CONSERVATION CARPATHIA și PROMBERGER CHRISTOPH FRANZ JOHANNES, având ca obiect *pretenții*.

Procedura este legal îndeplinită, fără citare.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează concluziile scrise depuse de ambele părți la dosar, după care se constată că dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18.01.2019, astfel cum s-a consemnat în încheierea din acea dată, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat inițial pronunțarea la data de 25.01.2019, iar ulterior a amânat-o pentru astăzi.

INSTANȚA

Asupra cauzei de față constată următoarele:

Prin *cererea de chemare în judecată*, înregistrată pe rolul instanței la data de 06.12.2016, astfel cum a fost modificată, reclamanții Federația Proprietarilor De Păduri Și Pășuni Din Romania-Nostra Silva și AV. Bogdan Ioan Tudor Todoran, în contradictoriu cu părții Fundația Conservation Carpathia și Promberger Christoph Franz Johannes, au solicitat obligarea părților:

1. să plătească, în solidar, reclamantului Bogdan Ioan Tudor Todoran, suma de 150.000 lei, reprezentând daune morale;
2. să plătească în solidar, Federației NOSTRA SILVA, suma de 50.000 lei, reprezentând daune morale;
3. să publice hotărârea pe care o va pronunța instanța, în format text, pe pagina de internet a Fundației Conservation Carpathia (www.caipathia.org) și să mențină această postare timp de 90 de zile, pe prima pagină a sitului internet, în zona antetului primei pagini, imediat după meniu;
4. să publice hotărârea pe care o va pronunța instanța, pe cheltuiala proprie, într-un cotidian național de largă circulație, ales de reclamanți, cu titlu pe prima pagină (4,59 cm2), iar textul hotărârii pe paginile 4 (146,83 cm2) și 5 (153,31 cm2), precum și online, în cotidianul „Puterea”;

5. să asigure, pe propria cheltuială, publicarea integrală a hotărârii judecătorești în două numere consecutive a trei cotidiane cu acoperire regională (județele Vâlcea, Sibiu, Brașov, Argeș, Dâmbovița) sau în două numere consecutive a trei ziare publicate în fiecare din județele Vâlcea, Sibiu, Brașov, Argeș, Dâmbovița;

6. să restituie, în solidar, cheltuielile de judecată ocazionate de prezentul litigiu.

În motivarea cererii, s-a arătat în esență că, în cotidianul "Puterea" din 5 decembrie 2016, părțul, în calitate de reprezentant al Fundației Conservation Carpathia (director executiv), a afirmat cu privire la reclamantul Bogdan Ioan Tudor Todoran, președinte al NOSTRA SILVA: "Căutați câte dosare penale are dl. Tudor, Președintele Nostra Silva este TRIMIS ÎN JUDECATĂ ÎN MAI MULTE DOSARE PENALE, dar nu are la activ nicio condamnare".

Într-un e-mail din 28 noiembrie 2016, transmis unor ocoale silvice și proprietari de păduri, Fundația Conservation Carpathia, prin director de comunicare Angela Pop, cu acceptul părâtului, au afirmat: Nostra Silva are "UN PREȘEDINTE și mulți membri CU DOSARE PENTRU ÎNȘELĂCIUNE, ABUZ ÎN SERVICIU ÎMPOTRIVA INTERESELOR PERSONALE SAU PUBLICE, FALS INTELLECTUAL, FALS ÎN ÎNSCRISURI SUB SEMNĂTURĂ PRIVATĂ ȘI UZ DE FALS."

Documentul era însoțit de o analiză intitulată "Cine sunt cei din spatele Nostra Silva", unde se mai consemnează următoarele afirmații defăimătoare:

2.2. subtitlu "-Președintele Nostra Silva, Bogdan Ioan Tudor Todoran, AVOCAT FALS și URMĂRIT în mai multe dosare";

2.3. «A INTRAT ILEGAL ÎN AVOCATURĂ prin intermediul Baroului București, după ce Baroul Vâlcea i-a refuzat cererea, pentru că nu îndeplinea condițiile legale. În anul 2005, când dl. Tudor a fost acceptat în Baroul București, legislația în vigoare cerea o experiență de minim 5 ani ca și consilier juridic. Dl. Tudor a "reușit" să intre în Baroul București având doar aproape 2 ani de experiență, încălcând legea";

2.4. "a fondat cu documente false obști și compesorate și le-a obținut ilegal păduri. A fost urmărit în 10 dosare, fiind acuzat de fals în documente, înșelăciune și abuz în serviciu împotriva intereselor personale sau publice, fals intelectual fals în înscrisuri sub semnătură privată și uz de fals, având drept scop obținerea nelegală *în numele unor obști inexistente* a unor suprafețe de teren forestier, în mai mulți munți";

2.5. "În 2009, dl avocat Tudor a fost suspendat timp de trei luni, prin Hotărârea Baroului București nr. 9950/24.02.2009, dar a continuat să profeseze, încălcând legea și fără să i se întample nimic";

2.6. "ACTIVITATEA DL. TUDOR, PREȘEDINTELE NOSTRA SILVA, ESTE URMĂRITĂ DE ILEGAL, FALS ȘI ABILITATEA DE SE "DESCURCA" SĂ FIE ÎN LIBERTATE ȘI AZI".

Aceste afirmații ale părților sunt intercalate de link-uri către anumite articole de presă, însă sinteza, aprecierile și concluziile le aparțin.

Au arătat reclamantii că afirmațiile de mai sus sunt mincinoase și defăimătoare.

Astfel, reclamantul Bogdan Ioan Tudor Todoran nu a fost trimis în judecată în niciun dosar penal, nu a avut niciodată calitatea de inculpat, nu există niciun rechizitoriu întocmit de vreo structură din cadrul Ministerului Public prin care să se dispună trimiterea sa în judecată, împotriva sa au fost formulate mai multe plângeri penale dosare în care a avut calitatea de învinuit, fără să se fi început măcar urmărirea penală și toate aceste dosare au fost finalizate prin soluții de clasare sau de neîncepere a urmăririi penale, împotriva cărora, în majoritatea cazurilor, au fost formulate plângeri la prim-procuror și, ulterior, după respingerea acestora, au fost formulate plângeri la instanță. Toate plângerile formulate împotriva soluțiilor de neîncepere a urmăririi penale au fost respinse definitiv de instanțele de judecată (Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Pitești).

În ceea ce privește "calitatea" reclamantului de "avocat fals" sau "intrarea ilegală în avocatură", s-a arătat că aceste aspecte au făcut obiectul unor sesizări adresate Baroului București, toate fiind respinse ca nefondate, cum ar fi: hotărârea nr. 9716 din 8.12.2009 a Consiliului Baroului București; hotărârea nr. 718 din 26.06.2008 a Consiliului Baroului București; plângeri penale, soluționate prin: ordonanța nr. 142/P/2009 din 15.02.2010 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București; rezoluția nr. 833/II/2/2010 din 25.05.2010 a Procurorului General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București; sentința penală nr. 409 din 10 decembrie 2010 pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr. 5610/2/2010.

S-a mai arătat că reclamantul nu a fost suspendat din profesia de avocat nici o secundă, de la intrarea în profesie și până în prezent; prin hotărârea nr. 9950 din 24.02.2009 a Consiliului Baroului București s-a decis numai sesizarea Comisiei de Disciplină a Baroului București; Comisa de Disciplină a Baroului București, prin decizia nr. 1 din 13 mai 2009, a respins sesizarea Consiliului Baroului București. Această situație, la nivelul anului 2009 (neschimbată până în prezent) este atestată și de adeverința nr. 6473 din 10.06.2009 emisă de Baroul București, adeverință în care se consemnează că, de la intrarea în profesie și până la data eliberării, nu a avut vreo sancțiune disciplinară și, în același sens, sunt și consemnările din adresa nr. 11554/855 din 24.02.2010 a Baroului București către Instituția Prefectului Județului Vâlcea.

Cu privire la alte "ilegalități", "falsuri", "urmăriri penale", "trimiteri în judecată", reclamantul au făcut trimitere la rezoluția nr. 533/P/2007 din 18 martie 2008 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale cu privire la reclamant, rezoluția nr. 337/II/2/2008 din 22 aprilie 2008 a Procurorului General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov, decizia penală nr. 210 din 23 ianuarie 2009 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul 517/64/2008.

Cu privire la afirmația "a fondat cu documente false obști și compesorate și le-a obținut ilegal păduri. A fost urmărit în 10 dosare, fiind acuzat de fals în documente, înșelăciune și abuz în serviciu împotriva intereselor personale sau publice, fals intelectual, fals în înscrisuri sub semnătură privată și uz de fals, având drept scop obținerea nelegală în numele unor obști inexistente, a unor suprafețe de teren forestier, în mai mulți munți", s-a făcut trimitere, cu titlu de exemplu, la cazul Obștii de Moșneni Plaiul Poenilor: ordonanța nr. 30/P/2009 din 28 iulie 2009 pronunțată de Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Pitești (neînceperea urmăririi penale); ordonanța nr. 374/P/2009 din 28 iulie 2010 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești (neînceperea urmăririi penale); sentința penală nr. 143/F din 30 septembrie 2011 pronunțată de Curtea de Apel Pitești în dosarul 890/46/2011; cazul Obștea Banca Gilortul Novaci, Fundația Obștea Sătească Bălcești Perești: ordonanța nr. 449/P/2010 din 14 iulie 2010 emisă de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești (neînceperea urmăririi penale); rezoluția nr. 1019/P/2010 din 15 iunie 2011 emisă de Parchetul de pe lângă Tribunalul Vâlcea (neînceperea urmăririi penale); ordonanța nr. 740/P/2013 din 29 iunie 2016 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Brezoi (clasarea); ordonanța nr. 1054/P/2013 din 22 iulie 2013 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București (neînceperea urmăririi penale).

Referitor la valorile lezate de afirmațiile părăților, reclamantul a arătat că este, pe lângă președinte al NOSTRA SILVA și al COMUNIUNII STĂPÂNILOR DE MUNȚI ȘI CODRI, și MEMBRU AL BAROULUI BUCUREȘTI și în exercitarea întregii sale activități avocațiale mereu a avut în vedere respectarea legii, în general, și respectarea Legii nr. 51 din 1995 - pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, precum și a statutului profesiei și a codului deontologic. Unele din principiile activității sale atât avocațiale, cât și personale, constau în exercițiul liber al profesiei, în demnitatea, conștiința, onoarea, independența cu care își exercită profesia, conform art. 227 alin. (1) din Statutul profesiei de avocat.

A mai înverdat reclamantul că se bucură de o reputație neștirbită, ireproșabilă, atât la nivel național, cât și la nivel internațional (a se vedea investigațiile RISE PROJECT, EIA, ÎN PREMIERĂ, DER SPIEGEL, NEUE ZÜRCHER ZEITUNG, șamd) și nu de puține ori a onorat invitațiile de a participa la diverse emisiuni din cadrul programelor mai multor posturi naționale de televiziune, difuzate inclusiv în transmisiune directă (TVR 1, B1 TV, PRO TV, Realitatea TV, Antena 1, Antena 3, Nașu Tv ș. a.). De foarte multe ori i s-a solicitat intervenția în cadrul unor emisiuni de radio difuziune, la nivel național și internațional.

De asemenea, s-a arătat, în dezvoltarea motivelor cererii, că părții au mai întocmit un document, redactat în limba engleză pe care l-au trimis prin e-mail mai multor persoane și instituții, în care au dezvoltat acuzațiile cu privire la activitatea penală a NOSTRA SILVA și a membrilor săi, în special a președintelui, av. Bogdan Ioan Tudor Todoran.

Fișierul word este denumit "Facts Nostra Silva" și are titlul "cele mai proeminente procese și scandaluri în care sunt implicați nostra silva și membrii săi", în care se regăesc următoarele acuzații false:

1. "Președintele Bogdan Ioan Tudor Todoran este un avocat fals deoarece el nu ar trebui să fie avocat. Pentru a avea permisiunea de a intra în Baroul București, un avocat trebuie să fi fost avocat timp de cel puțin 5 ani înainte de a intra... dar el a fost abia 2 ani când a intrat";
2. "A fondat ilegal câteva Obști și Composesorate, cu documente false și a reușit să le obțină pături."
3. "Este președinte al Comunității Stăpânilor de Munți și Codri, în care Obștile și Composesoratele fondate ilegal au fost făcute membre pentru ca el să aibă reprezentativitatea necesară."
4. "Este în PNL și a avut întotdeauna susținerea lor."
5. "S-a căsătorit cu fiica unui preot și împreună au înființat Fundația ortodoxă Ieromonah Arsenic Boca, al cărei vicepreședinte este. A luat Biserica de partea sa, pentru a părea „mai sfânt în presă”."
6. „Mai multe procese au fost deschise împotriva lui, dar cumva el a reușit mereu să le facă să „dispară”. Ca expert în Comisia pentru aplicarea Legii fondului funciar, el a retrocedat ilegal multe pături Obștilor și Composesoratorilor sale"
7. "Originar din Voineasa (membru PNL, candidat în 2004 la funcția de primar al comunei), a fost o bună perioadă de timp secretarul jurist al primăriei. Din această funcție a facilitat crearea unor obști fantomă, în detrimentul celor reale, și împroprietărea în fals a multor persoane (fizice sau juridice), drept pentru care i s-au făcut nu mai puțin de patru dosare penale. În primul dosar, 350/P/2006, nu era singurul făptuitor, alături de avocatul Bogdan Tudor aflându-se și Mircea Ghelman (președintele unei obști fantomă, „născută” prin semnăturile avocatului);
8. "Ultimul dosar penal deschis pe numele controversatului avocat are numărul 308/P/2007, unde făptuitorul este cercetat pentru articolele 215 (înșelăciune), 290 (fals în înscrisuri sub semnătură privată) și 291. Ulterior, cu toate cauzele și spețele adunate, dosarul a fost trimis în instanță pe rolul Judecătorei Brezoi.
9. "În instanță a început „jocul” atât de plăcut pentru avocatul Bogdan Ioan Tudor, „joc” pe care-l stăpânește foarte bine. A anulat munca de conexare a dosarelor penale, reușind să „spargă” unicul dosar în mai multe. Pe unele le-a strămutat te miri pe unde prin țară, încât este foarte greu să le urmărești șirul și desfășurarea. Unele s-or fi soluționat, altele au ajuns în faza de apel sau recurs. Altele treneză în nesfârșitul probatoriu al expertizelor și contraexpertizelor. Nu se știe sigur care s-a soluționat și care nu, fiindcă unele au primit alte numere, pierzându-se inima:.- Cert este că după ce a dat peste cap aproape tot ce înseamnă retrocedări și reconstituiri de proprietate. Bogdan Tudor este tot liber și își exercită în continuare profesia de avocat. Și face, desigur, aceleași lucruri pentru care a fost nu o dată cercetat penal și trimis în judecată”;

10. "În 2009, i s-a interzis să lucreze ca avocat timp de trei luni, dar el a făcut-o și nu i s-a întâmpinat nimic";

11. "El este unul dintre capii „caracatiței mafia lemnului” și este bine cunoscut peste tot pentru „ilegalitățile sale”.

12 "Împreună cu Istvan Toke (UDMR), directorul executiv al Nostra Silva și fost secretar de stat pe păduri, au încercat să preia ilegal conducerea Asociației Proprietarilor de Păduri din România (APPR) de la Mihai Ionescu, un profesor din Brașov, dar până la urmă au fost forțați de autorități să o dea înapoi."

13. "A fost președintele Asociației Proprietarilor de Păduri Vâlcea"

14. "El a fost avocat în multe procese pentru biserică și a obținut mulți bani pentru aceasta. El a câștigat atât de mulți bani de la Biserica Ortodoxă Română încât și-a achiziționat un Audi S8, care costă cel puțin 60.000 de euro iar numărul mașinii este BOR"

15 "Istvan Toke, cu ajutorul colegilor săi de partid, a reușit în 2008 să oprească impunerea unei decizii a ministrului Agriculturii Dacian Cioloș, care ar fi oprit și anulat toate contractele de vânzare de lemn pe termen lung și o întreagă serie de ilegalități în această zonă. Ei au încercat de asemenea să impună o regulă „în favoarea clienților” pentru Romsilva"

Defăimările continuând și cu privire la alți membri din conducerea NOSTRA SILVA.

În drept, s-au invocat preved. art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 30 alin (6) din Constituția României, art. 1 și art. 3 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art. 253 alin. (4) NCC, art. 253 alin. (3) lit. a) NCC, art. 70 NCC, art. 72 NCC, art. 74 NCC, art. 252 NCC, art. art. 257 NCC, art. 94 și art. 107 alin. (1) NCPC, art. 1349 alin. (1) și alin. (2).

În dovedirea cererii, s-au propus probele cu înscrisuri, interogatoriul părților și martori.

Părății au formulat *întâmpinare*, prin care au arătat că fundația părătă este înființată în anul 2009 de către doisprezece fondatori cu scopul de a limita tăierea ilegală a fondului forestier și a proteja o suprafață importantă a pădurii Munților Carpați sub forma unei zone complet protejate pentru generațiile viitoare. FCC realizează aceste activități prin achiziționarea terenului forestier și obținerea drepturilor de vânțoare pentru protecția deplină a tuturor elementelor naturale cu fonduri publice și private. Pentru a realiza scopul său filantropic, FCC intenționează să doneze în cele din urmă toate terenurile achiziționate către Statul Român pentru o protecție permanentă sub forma unui Parc Național. FCC are ca scop principal crearea unei noi rezervații naturale în România în Carpații Meridionali, prin utilizarea finanțării publice și private în acest sens. Fundația va contribui la conservarea și restaurarea ecosistemului natural al Carpaților, în beneficiul biodiversității și al comunităților locale, într-o zonă suficient de extinsă pentru a întreține un număr semnificativ de animale carnivore mari și pentru a permite procesul evolutiv, prin achiziționarea, protejarea și gospodărirea de păduri și pajști naturale.

În legătură cu documentația menționată de către reclamânți, s-a precizat că FCC a transmis unor primării următoarele documente:

1. Email în limba română din data de 28.11.2016 ora 11:46 ("Email 1"), adresat unor primării din raza Munților Făgăraș, din partea nordică și sudică a acestui masiv, unde Nostra Silva răspândise informații eronate despre scopul și activitatea FCC cu ocazia unei întâlniri care avusese loc deja la Șercăcița la 23.11.2016 și spre informarea participanților la o nouă întâlnire care urma a avea loc la 29.11.2016 la Căminul Sindicatelor în Râmnicu Vâlcea. Documentul reprezintă o sinteză a unor articole de presă care se referă la activitatea Reclamanților și a unor membri din Nostra Silva;

2. Email în limba română din data de 28.11.2016 ora 13:35 ("Email 2"), adresat către primării din raza Munților Făgăraș, din partea nordică și sudică a acestui masiv, unde Nostra Silva răspândise deja informații eronate despre scopul și activitatea FCC cu ocazia unei

umane), art. 253 CC, art. 70 CC (dreptul la liberă exprimare), art. 72 CC (dreptul la demnitate) din CC.

Părățiilor nu le este imputabilă nicio vătămare a valorilor ocrotite prin art. 252 CC (ocrotirea personalității umane), art. 253 CC, art. 70 CC (dreptul la liberă exprimare), art. 72 CC (dreptul la demnitate) din CC, deoarece nu sunt autorii afirmațiilor menționate în cererea de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 253 (4) Cod Civil "persoana prejudiciată poate cere despăgubiri sau, după caz, o reparație patrimonială pentru prejudiciul, chiar nepatrimonial, ce i-a fost cauzat, dacă vătămarea este imputabilă autorului faptei prejudiciabile."

Reclamanții nu au dovedit existența vreunei fapte ilicite a Părăților din care să rezulte vreo vătămare a drepturilor Reclamanților și nici nu aveau cum să facă această dovadă atâta timp cât Părății nu sunt autorii articolelor de presă menționate în Email 1, Email 2, Sinteza Engleză etc. Inexistența faptei ilicite duce deci la inexistența prejudiciului.

Mai mult, se poate observa că nu este întrunită condiția esențială, aceea a caracterului cert al acestui prejudiciu. Reclamanții nefurnizând niciun algoritm obiectiv care să permită o cuantificare corectă a acestuia. Astfel, consideră că sumele menționate de către Reclamanții nu au nicio justificare obiectivă având în vedere și faptul că Părății nu sunt autorii articolelor. În acest sens, Înalta Curte a arătat că, pentru a putea fi cuantificat prejudiciul moral este nevoie de un criteriu sigur de referință, de un reper față de care judecătorul să poată aprecia mărimea daunelor morale pe care le poate acorda reclamantului.

Consideră părății că nu este îndeplinită condiția legăturii de cauzalitate, datorita faptului că nu există nici fapte ilicite și nici prejudicii aferente care să poată fi reținute în mod obiectiv în sarcina Părăților care nu sunt sursa primară a informațiilor invocate de Reclamanții.

În ceea ce privește existența vinovatei/culpei Părăților care ar fi condus la producerea prezumtivului prejudiciu este evident că aceasta nu există atâta timp cât informațiile menționate de Reclamanții nu au ca sursă primară Părății ci presa locală și națională.

Consideră părății pe deplin aplicabilă în cauză jurisprudența de referință a CEDO, cauza Oberschlick v. Austria (1995) în care se arată: "criteriul bunicii credințe tinde să fie mai important decât exactitatea afirmațiilor în a determina dacă exercitarea libertății de exprimare se menține sau nu în limitele stabilite de art.10 CEDO".

Ca o dovadă a bunicii credințe cu care Părății au abordat în general relația cu Reclamanții în legătură cu îndeplinirea obiectului de activitate al FCC (protecția fondului forestier din România), s-a menționat că FCC a luat poziție față de afirmațiile neîntemeiate ale Nostra Silva și a conducerii acesteia (Dl. Tobescu și Dl. Bogdan Todoran) explicând viziunea de ansamblu, scopurile și activitățile concrete desfășurate de FCC în domeniu după cum urmează:

În perioada 23.03.2016-13 Aprilie 2016 FCC a răspuns în detaliu la un număr de 13 întrebări puse de Nostra Silva și alte persoane pe rețeaua de socializare Facebook pe pagina https://www.facebook.com/search/str/fundatia%2Bconservation%2Bcarpathia/keywordssearch?filters_rp_author=1587551694820437. Acuzațiile ulterioare ale Nostra Silva au continuat în ciuda transparenței privind rolul și activitățile sale și a bunicii credințe manifestată în general de către FCC și cu neglijarea voită a acestor explicații.

În data de 29.11.2016, FCC a transmis o invitație publică către Nostra Silva la o întâlnire în care să se explice din nou în detaliu în ce constă scopurile și activitățile FCC, dar Nostra Silva nu a răspuns.

În drept, s-au invocat preved. art. 205, CPC, art. 113 (1) (9) și art. 116 CPC, art. 75 (2) CC, art. 30 Constituția României, art. 1349 CC, art. 252 CC, art. 253 CC, art. 70 CC, art. 72 CC precum și oricare alte temeuri de drept invocate în cuprinsul întâmpinării.

În apărare, s-au propus probele cu înscrisuri, interogatorii și un martor.

întâlniri care avusesse loc deja la Șercăița la 23.11.2016 și spre informarea participanților ia o nouă întâlnire care urma a avea loc la 29.11.2016 la Căminul Sindicatelor în Râmnicu Vâlcea. Documentul conține reprezentă o sinteză a unor articole de presă care se referă la activitatea Reclamanților și a unor membri din Nostra Silva.

Cele două documente sunt identice ca și conținut, mai puțin mențiunea de la pag. 2 paragraful 1 din Email 2 care, pe lângă enumerarea surselor web ale articolelor citate, precizează expres că informațiile referitoare la Nostra Silva și Bogdan Todoran sunt preluate din presă ("despre care presa spune").

Documentul în limba engleză invocată și atașat de reclamanți reprezintă tot o sinteză a unor articole din domeniul public, o "revistă a presei", cu indicarea surselor primare sub formă de website, cu privire la activitatea Reclamanților și a unor membri din Nostra Silva; ("Sinteza Presei Engleză").

Acest document nu a fost transmis primărilor de către FCC, fiind în realitate doar înmănat în forma electronică (memory stick) D-lui. Robert Veress, Redactor Șef la cotidianul "Puterea" după interviul acordat de Dl. Promberger acestei publicații.

Așadar, sursa directă a informațiilor din Email 1, Email 2, Sinteza Presei Engleză menționate de către reclamanți nu sunt părțile, ci un număr de vectori media care sunt enumerați ca surse primare în documentația menționată de către Reclamanți ca anexă la cererea de chemare în judecată (Email 1, Email 2, Sinteza engleză, Articol Puterea.)

Prin urmare, părțile nu au făcut altceva decât o sinteză a informațiilor existente deja în domeniul public (în special articole publicate în mediul on-line cu privire la Nostra Silva și Bogdan Todoran), în dorința de a furniza prin Email 1 și Email 2 o informație completă participanților la întâlnirile organizate de Nostra Silva la care reprezentanții FCC nu au fost invitați și unde reprezentanții Nostra Silva au vehiculat informații defăimătoare la adresa FCC, acuzată de influențarea și coruperea Ministerului Mediului în vederea înființării Parcului Național Făgăraș.

Afirmația "Președintele Nostra Silva este trimis în judecată în mai multe dosare penale, dar nu are la activ nicio condamnare", nu aparține părâtului, ci este nota redacției în articolul "Cioloș la proșap" publicat în cotidianul "Puterea" din data de 05.12.2016.

În legătură cu afirmația menționată la pag. 2 din cererea de chemare în judecată "Președintele Nostra Silva este trimis în judecată în mai multe dosare penale, dar nu are la activ nicio condamnare", aceasta apare în articolul Puterea la pag. 11/93 și nu îi aparține părâtului Promberger ci redacției cotidianului Puterea, așa cum rezultă cu claritate din chiar textul articolului unde apare nota "n.r." adică "nota redacției".

Contribuțiile părâtului din cotidianul "Puterea" includ: un drept la replică al FCC la articolul "Cioloș la proșap" față de afirmațiile defăimătoare ale Nostra Silva (prin vocea Președintelui Cămin Tobescu făcute în cadrul aceluiași cotidian) și explicarea poziției FCC într-un nou articol scris tot de Dl. Veress.

Prin întâmpinare s-a invocat și *excepția lipsei calității procesuale pasive a părâtilor*, pe considerentul că sursa directă a afirmațiilor menționate de către Reclamanți nu sunt Părțile, ci un număr de vectori media care sunt enumerați în Email 1, Email 2, Sinteza engleză, astfel că, în speță, nu sunt înlăturate condițiile art. 36 CPC.

Pe fondul cauzei, s-a mai arătat că nu sunt îndeplinite condițiile răspunderii delictuale, respectiv: (i) existența unei fapte ilicite prin care se aduce atingere prin acțiune sau inacțiune drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane; (ii) un prejudiciu patrimonial cauzat prin fapta ilicită care trebuie reparat integral; (iii) să existe o legătură de cauzalitate între fapta și prejudiciu și (iv) săvârșirea cu vinovăție a faptei ilicite, constând în intenția, neglijența cu care a acționat autorul faptei.

Astfel, părțile nu au săvârșit fapte ilicite prin care se aduce atingere drepturilor sau intereselor legitime ale Reclamanților ocrotite prin art. 252 CC (ocrotirea personalității

Reclamanții au formulat *răspuns la întâmpinare*, prin care au arătat că CEDO nu garantează dreptul la „răzbanare privată”.

Acțiunile prejudiciabile ale părților sunt o reacție la punctele de vedere critice exprimate de NOSTRA SILVA cu privire la proiectul Fundației Conservation Carpathia și a membrilor fondatori ai acesteia de înființare a unui „Yellowstone european”.

Fapta ilicită nu este reprezentată de realizarea unei „sinteze de presa”, ci de faptul ca au transmis-o către primării, cu scopul vădit de defăimare.

Este evident că părții nu au făcut pur și simplu o sinteză de presă, care să aibă un uz intern - această „sinteză” a fost făcută pentru diseminare către persoanele invitate la un eveniment organizat de NOSTRA SILVA la 29 octombrie 2016, la Rm. Vâlcea, urmărindu-se determinarea invitaților reclamanților de a nu participa la un eveniment organizat de „mafia pădurilor”.

Caracterul ilicit al faptei decurge din actul diseminării voluntare a informațiilor, fără ca cineva să le fi solicitat efectuarea unei astfel de compilații.

Contextul în care s-a întâmplat acțiunea defăimătoare - inițiativa de coalizare a comunităților afectate de înființarea Parcului Național Munții Făgărașului - arată intenția de denigrare.

Părții, dacă s-ar fi simțit lezați de activitatea NOSTRA SILVA, trebuiau să apeleze, pentru apărarea unor drepturi sau interese încălcate, la instituțiile statului. Au preferat însă să inițieze o „răzbanare privată”, prin acțiuni de decredibilizare a adversarilor proiectului Fundației Conservation Carpathia.

Libertatea de exprimare pe care o invocă părții nu este absolută, fiind limitată, potrivit art. 10 alin. (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și de Hotărârea Perez contra Franței, paragraful 70 și Hotărârea Oneryildiz contra Turciei, paragraful 147, protecția reputației sau a drepturilor altora”.

Sub un alt aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat, în mai multe hotărâri, că este necesar a distinge cu atenție între fapte și judecăți de valoare: ”Existența faptelor poate fi dovedită, în timp ce adevărul judecăților de valoare nu este susceptibil de probațiune”

Or, părții din prezenta cauză au prelucrat anumite informații și au formulat anumite concluzii, într-o manieră proprie - au rescris și reinterpretat „bibliografia” la care au făcut trimiteri în întâmpinare. Responsabilitatea unei comunicări corecte le impunea acestora datoria de a verifica informațiile, atâta timp cât au vrut să le comunice și altor persoane.

Spre deosebire de pozițiile NOSTRA SILVA cu privire la proiectul Fundației Conservation Carpathia, demersurile părților au avut destinatari clari și identificați, fiind valorizate prin intermediul unei corespondențe care nu se bucură de „libertatea jurnalistică” recunoscută de practica CEDO.

Consideră reclamanții că, în mod evident, părții au urmărit să abată atenția destinatarilor corespondenței electronice și a presei (cotidianul Puterea) de la criticile documentate, expuse în mod deschis, ale reclamanților, cu privire la o dezbatere publică a cărei existență nu poate fi contestată: preluarea de către Guvernul României a proiectului privat al fondatorilor Conservation Carpathia. Exprimările folosite de părți nu sunt de bunăcredință, nu au la bază fapte exacte și nu furnizează informații „de încredere și precise” - reprezintă în mod manifest o campanie de defăimare.

Dacă analizele reclamanților cu privire la activitatea Fundației Conservation Carpathia fac parte dintr-o dezbatere publică și tratau probleme de interes general, invectivele părților încalcă planul personal.

Părții, în momentul comunicării „sintezelor” și aprecierilor proprii cu privire la anumite informații găsite pe internet nu s-au distanțat formal de aceste articole și de conținutul lor, ci și le-au asumat și însușit, dovadă fiind modul de prelucrare și de prezentare.

S-a mai arătat că apărarea pârâților din întâmpinare, în sensul ca demersul lor reprezintă o „replică” la criticile NOSTRA SILVA cu privire la activitatea Fundației Conservation Carpathia în România, este demonstrată chiar de conținutul „sintezelor” - aceste materiale nu au legătură nici cu Fundația Conservation Carpathia, nici cu Memorandumul Guvernului României din 14 septembrie 2016, nici cu inițiativa, publică sau privată, de înființare a Parcului Național Munții Făgărașului.

Concluzionând, s-a arătat că „sintezele” pârâților nu reprezintă o modalitate de a polemiza cu privire la proiectul „Yellowstone european”, ci constituie atacuri personale gratuite - situație care nu este protejată de dreptul la liberă exprimare.

În cauză s-au administrat probele cu probele cu înscrisuri, interogatoriu și martori.

La termenul din data de 09.06.2017, instanța a unit cu fondul excepția lipsei calității procesuale pasive, invocată prin întâmpinare.

Analizând cu prioritate excepția lipsei calității procesuale pasive, invocată prin întâmpinare, instanța reține următoarele:

Potrivit art. 36 Cod proc. civ., *calitatea procesuală rezultă din identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecării. Existența sau inexistența drepturilor și a obligațiilor afirmate constituie o chestiune de fond.* În cauză, instanța a fost investită cu o acțiune în răspundere civilă delictuală îndreptată împotriva pârâților Fundației Conservation Carpathia și Promberger Christoph Franz Johannes pentru faptul de a aduce acuzații denigratoare la adresa reclamanților, prejudiciindu-le astfel, imaginea. Aprecierea cu privire la calitatea procesuală pasivă a pârâților din prisma argumentelor aduse de apărătorii pârâților, potrivit cărora sursa directă a afirmațiilor acestora o reprezintă niște vectori media și nu pârâții înșiși, este o chestiune strâns legată de fondul cauzei, ce va fi analizată de instanță cu această ocazie.

Prin urmare, instanța va analiza excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâților în strânsă legătură cu condițiile răspunderii civile delictuale.

Analizând cererea de chemare în judecată pe fondul cauzei, instanța constată:

La data de 05.12.2016 cotidianul Puterea a publicat un articol intitulat „Cioșoș la profap” semnat de Veress Robert Zsolt în contextul deciziei guvernului de a înființa Parcul Național Făgăraș. În acel articol se menționează și replica ONG-ului Conservation Carpathia, prin director executiv Promberger Christoph Franz Johannes, care, cu această ocazie a declarat *Căutați pe internet dacă Christoph Promberger are un dosar penal. Și căutați câte dosare penale are dl Tudor (președintele Nostra Silva este trimis în judecată în mai multe dosare penale, dar nu are la activ nicio condamnare).*

Fiind audiât în calitate de martor, autorul articolului, Veress Robert Zsolt (f. 297, vol III) a declarat că verifică toate informațiile pe care le publică în măsura în care are documentele la îndemână în acest sens. De asemenea, fără a preciza cu exactitate, a menționat că este posibil ca în cazul articolului anterior menționat să fi apelat la portalul instanțelor de judecată pentru a verifica dacă există dosare penale și dacă persoana menționată în articol are calitatea de inculpat. Totodată, a precizat martorul, astfel cum reiese și din textul articolului menționat, că articolul publicat în data de 05.12.2016 de cotidianul Puterea a fost redactat în urma întâlnirii cu pârâțul Promberger Christoph Franz Johannes, care i-a pus la dispoziție mai multe documente în format electronic. Declarația martorului se coroborează cu răspunsul dat la interogatoriu de pârât (întrebarea 19, f. 148, vol. III) care a recunoscut că a transmis un e-mail în limba engleză martorului.

Totodată, cu privire la fapta de a transmite un mail în limba română și unul în engleză către o serie de primării, proprietari de păduri și obști din zona Munții Făgăraș, instanța reține:

Reclamantul este reprezentantul legal al Federației Proprietarilor de Păduri și Pășuni din România - Nostra Silva astfel cum reiese din Încheierea nr. 19/19.01.2012 pronunțată de

Tribunalul Vâlcea (f. 40-41, vol. III), iar în această calitate a dispus o întâlnire în Râmnicu Vâlcea cu membrii ai unor ocoale silvice și primari aflați în zona limitofă a Munților Făgăraș în contextul discutării în nivel guvernamental a înființării unui parc național. Întâlnirea urma să aibă loc la data de 29.11.2016 în Râmnicu Vâlcea.

Anterior acestei întâlniri, Fundația Conservation Carpathia a trimis, la solicitarea părâtului, prin directorul de comunicare, martora Angela Pop (f. 167, vol III și întrebarea nr. 1, f. 144, vol III) două mail-uri, unul în limba română și altul în engleză, către Ocoalele Silvice, proprietarii de păduri și primarii cu care urma să aibă loc întâlnirea din data de 29.11.2016, astfel cum reiese din lista persoanelor cărora le-a fost adresat e-mailul (f. 10, vol. I și f. 51, vol. II). Martora a declarat, de asemenea, că a transmis respectivele mail-uri și ca o reacție la ceea ce reclamanta Nostra Silva a discutat la o întâlnire anterioară despre FCC.

Conținutul mail-ului astfel trimis în limba română precizează că materialele cuprinse în acesta sunt destinate a fi studiate de către primari înainte de întâlnirea organizată la data de 29.11.2016 la Casa Sindicatelor din Râmnicu Vâlcea. Atașamentele constituie mai întâi o prezentare a Fundației CC, din care reiese că pârâta este o fundație înființată în anul 2009 ce are ca scop conservarea pădurilor și protejarea animalelor sălbatice, ce își propune să creeze o zonă protejată de natură sălbatică, astfel cum reiese din preambulul e-mailului transmis la data de 28.11.2016 (f. 24, vol. II).

Ulterior, se menționează afirmații negative despre asociația reclamantă și despre reclamantul Bogdan Ioan Tudor Todoran. Din conținutul e-mailului (f. 11, vol. I) se reține că Președintele Nostra Silva Bogdan Ioan Tudor Todoran: *avocat fals și urmărit în mai multe dosare; a intrat în mod ilegal în avocatură prin intermediul Baroului București, după ce Baroul Vâlcea i-a refuzat cererea pentru că nu îndeplinea condițiile legale. De asemenea, se menționa că a fondat cu documente false obști și compesorate și le-a obținut ilegal păduri. A fost urmărit în 10 dosare, fiind acuzat de fals în documente, înșelăciune și abuz în serviciu, fals intelectual, fals în înscrisuri sub semnătură privată și uz de fals, având drept scop obținerea ilegală, în numele unor obști inexistente, a unor suprafețe de teren forestier, în mai mulți munși.*

În 2009, timp de 3 luni, dl. Todoran a fost suspendat timp de 3 luni prin decizia Baroului București nr. 9950/24.02.2009, dar a continuat să profeseze, încălcând legea și fără a i se întâmpla nimic.

Activitatea dlui Todoran este urmărită de ilegal, fals și abilitatea de a se descurca să fie în libertate și azi.

Transmiterea e-mailului către primari este confirmată de martorul Sandu Ion (f. 216), primar al comunei Perișani-Poiana, jud. Vâlcea, la acel moment, care a susținut că s-au primit la primărie două e-mailuri de la firme, iar conținutul se referea la anumite pedicii pentru a se înființa Parcul Național Făgăraș. Din declarația aceluiași martor reiese că acesta a participat la finalul lunii noiembrie 2016 la o întâlnire la Casa de Cultură a Sindicatelor din Râmnicu Vâlcea, întâlnire la care au luat parte și reprezentanții asociației Nostra Silva, unde s-a discutat despre problema neînființării parcului natural întrucât va fi afectat dreptul de proprietate și viața în zonă. Întâlnirea la care martorul face discuție este cea din data de 29.11.2016.

De asemenea, din răspunsul la interogatoriu (întrebarea 29, f 150, vol III), părâtul Promberger Christoph Franz Johannes a recunoscut că este cel care a încuviințat trimiterea mail-urilor anterior precizate. De asemenea, părâtul a recunoscut că este angajat al FCC (întrebarea 35, f. 151, vol III), iar transmiterea mail-urilor a fost un act voluntar al fundației (întrebarea 44, f. 153, vol III) de care părâtul nu s-a distanțat, în numele fundației (întrebarea 62, f. 157, vol III). În același sens este și răspunsul la interogatoriu al părâtei FCC (întrebarea 13, f. 65, vol. III).

Totodată, pârâutul a precizat că materialele transmise nu au nicio legătură cu FCC al cărei director este (întrebarea 63, f. 157, vol III) și nu a existat o documentare riguroasă anterior transmiterii materialului cu privire la activitatea reclamantului și a asociației Nostra Silva (întrebarea 91, f. 163, vol III).

Cu același prilej a fost transmis și un e-mail în limba engleză către aceleași persoane vizate de e-mailul în limba română, având un conținut similar, care puncta și:

"Președintele Bogdan Ioan Tudor Todoran este un avocat fals deoarece el nu ar trebui să fie avocat. Pentru a avea permisiunea de a intra în Baroul București, un avocat trebuie să fi fost avocat timp de cel puțin 5 ani înainte de a intra... dar el a fost abia 2 ani când a intrat";

2. *"A fondat ilegal câteva Obști și Composesorate, cu documente false și a reușit să le obțină păduri."*

3. *"Este președinte al Comunității Stăpânilor de Munți și Codri, în care Obștile și Composesoratele fondate ilegal au fost făcute membre pentru ca el să aibă reprezentativitatea necesară."*

4. *"Este în PNL și a avut întotdeauna susținerea lor."*

5. *"S-a căsătorit cu fiica unui preot și împreună au înființat Fundația ortodoxă Ieromonah Arsenic Boca, al cărei vicepreședinte este. A luat Biserica de partea sa, pentru a părea „mai sfânt” în presă."*

6. *"Mai multe procese au fost deschise împotriva lui, dar cunva el a reușit mereu să le facă să „dispară”. Ca expert în Comisia pentru aplicarea Legii fondului funciar, el a retrocedat ilegal multe păduri Obștilor și Composesoratelor sale"*

7. *"Originar din Voineasa (membru PNL, candidat în 2004 la funcția de primar al comunei), a fost o bună perioadă de timp secretarul jurist al primăriei. Din această funcție a facilitat crearea unor obști fantoma, în detrimentul celor reale, și improprierea în fals a multor persoane (fizice sau juridice), drept pentru care i s-au făcut nu mai puțin de patru dosare penale. În primul dosar, 350/P/2006, nu era singurul făptuitor, alături de avocatul Bogdan Tudor aflându-se și Mircea Ghelma (președintele unei obști fantomă, „născută” prin semnăturile avocatului);*

8. *"Ultimul dosar penal deschis pe numele controversatului avocat are numărul 308/P/2007, unde făptuitorul este cercetat pentru articolele 215 (înselăciune), 290 (fals în înscrisuri sub semnătură privată) și 291. Ulterior, cu toate cauzele și spețele adunate, dosarul a fost trimis în instanță pe rolul Judecătoriai Brezoi."*

9. *"În instanță a început „jocul” atât de plăcut pentru avocatul Bogdan Ioan Tudor, „joc” pe care-l stăpânește foarte bine. A anulat munca de conexare a dosarelor penale, reușind să „spargă” unicul dosar în mai multe. Pe unele le-a strămutat te miri pe unde prin țară, încât este foarte greu să le urmărești șirul și desfășurarea. Unele s-or fi soluționat, altele au ajuns în faza de apel sau recurs. Altele trenează în nesfârșitul probatoriu al expertizelor și contraexpertizelor. Nu se știe sigur care s-a soluționat și care nu, fiindcă unele au primit alte numere, pierzându-se înima:.- Cert este că după ce a dat peste cap aproape tot ce înseamnă retrocedări și reconstituiri de proprietate, Bogdan Tudor este tot liber și își exercită în continuare profesia de avocat. Și face, desigur, aceleași lucruri pentru care a fost nu o dată cercetat penal și trimis în judecată";*

10. *"în 2009, i s-a interzis să lucreze ca avocat timp de trei luni, dar el a făcut-o și nu i s-a întâmplat nimic";*

11. *"El este unul dintre capii „caracatiței mafia lemnului” și este bine cunoscut peste tot pentru „ilegalitățile sale."*

12. *"împreună cu Istvan Toke (UDMR), directorul executiv al Nostra Silva și fost secretar de stat pe păduri, au încercat să preia ilegal conducerea Asociației Proprietarilor de Păduri din România (APPR) de la Mihai Ionescu, un profesor din Brașov, dar până la urmă au fost forțați de autorități să o dea înapoi."*

13. "A fost președintele Asociației Proprietarilor de Păduri Vâlcea"

14. "El a fost avocat în multe procese pentru biserică și a obținut mulți bani pentru aceasta. El a câștigat atât de mulți bani de la Biserica Ortodoxă Română încât și-a achiziționat un Audi S8, care costă cel puțin 60.000 de euro iar numărul mașinii este BOR"

15. "Istvan Toke, cu ajutorul colegilor săi de partid, a reușit în 2008 să oprească impunerea unei decizii a ministrului Agriculturii Dacian Cioloș, care ar fi oprit și anulat toate contractele de vânzare de lemni pe termen lung și o întreagă serie de ilegalități în această zonă. Ei au încercat de asemenea să impună o regulă „înfavoarea clienților pentru Romsilva”.

De asemenea, sunt inserate și trimiteri la adrese web de unde au fost preluate informațiile.

În privința acestor e-mailuri, deși nu există la dosar o dovadă cu privire la transmiterea lor către obști, proprietari de păduri și primari din zona Munților Făgăraș, acest fapt a fost recunoscut de pârât prin interogatoriu (întrebarea 5, f. 63, întrebarea 13, f. 65, întrebarea 14, f. 147, vol. III).

Analizând intrunirea în cauză a condițiilor răspunderii civile delictuale, instanța reține:

Instituția răspunderii civile delictuale presupune un raport juridic obligațional care izvorăște dintr-o faptă ilicită cauzatoare de prejudicii, aceasta apărând ca o sancțiune de drept civil îndreptată împotriva celui care, nesocotind normele de conviețuire socială, a cauzat altuia un prejudiciu.

Potrivit art. 1349 alin. 1 din Codul civil: „*orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane*”, iar potrivit alin. 2: „*cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral*”.

De asemenea, art. 1357 alin. 1 *Cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare, iar potrivit alin. 2 autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă.*

Din prevederile legale anterior redată, rezultă elementele răspunderii civile delictuale, care sunt următoarele: existența unei fapte ilicite, a unui prejudiciu, a unei legături de cauzalitate între faptă și prejudiciu, precum și vinovăția autorului faptei ilicite.

În privința **faptei ilicite**, aceasta constă, potrivit doctrinei, într-o acțiune ori inacțiune prin care, încălcându-se normele de drept obiectiv, sunt cauzate prejudicii dreptului subiectiv sau interesului ce aparține altei persoane.

În cauză, faptele ilicite ce li se impută părăților sunt, pe de o parte, afirmația pârâtului Promberger Christoph Franz Johannes cu privire la faptul că reclamantul are mai multe dosare penale și chiar a fost trimis în judecată pentru unele dintre ele, iar pe de altă parte, transmiterea, de către pârâta FCC, cu avizul pârâtului Promberger Christoph Franz Johannes, către o serie de obști, proprietari de păduri și primari din zona limitrofă Munților Făgăraș, a două e-mailuri, unul în limba română, altul în engleză, conținând informații referitoare la presupuse activități ilicite în care este implicat pârâtul în calitatea sa de avocat și de președinte al asociației Nostra Silva.

Existența faptei referitoare la susținerea că reclamantul are mai multe dosare penale și este trimis în judecată în unele dintre ele este îndubitabilă, având în vedere articolul publicat de ziarul Puterea (f. 9, vol I). De asemenea, fapta de a transmite e-mailurile este certă, reieșind cu claritate atât din e-mailurile depuse la dosar (f. 9 verso, 10-11), cât și din recunoașterea pârâtului Promberger Christoph Franz Johannes (întrebarea 29, f 150, vol III).

Pentru determinarea caracterului licit sau ilicit al acestor fapte, trebuie menționate dispozițiile legale incidente în raport cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului

în privința conflictului dintre dreptul la viață privată prevăzut de art. 8 din Convenție și dreptul la informare prevăzut de art. 10 al aceleiași convenții.

Instanța va avea în vedere și prevederile art. 30 din Constituție, care reglementează libertatea de exprimare, prevăzând: (1) *Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grat, prin sunete, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.* (2) *Cenzura de orice fel este interzisă.* (6) *Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.*

În textele menționate reiese opțiunea legiuitorului constituant pentru a stabili limite foarte largi de manifestare a libertății de exprimare, prin instituirea inviolabilității sale, cu rezerva ca prin această exprimare să nu se aducă atingere demnității, onoarei, vieții private sau dreptului la propria imagine, afectarea acestora din urmă fiind de natură a conduce la antrenarea răspunderii civile a persoanei care și-a manifestat libertatea de exprimare dincolo de limitele admise de textul constituțional.

Pe de altă parte, analiza caracterului ilicit al faptei imputate pârâților va ține seama și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie de conflict între art. 8, care protejează dreptul la viață privată, fiind inclus aici și dreptul la propria imagine, astfel cum a fost interpretat de jurisprudența CEDO și art. 10 ce protejează libertatea de exprimare, având în vedere prevederile art. 20 alin. 1 și 2 din Constituție care impun ca dispozițiile privind drepturile și libertățile fundamentale să fie interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și celelalte tratate internaționale la care România este parte, iar dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privoitoare la drepturile omului la care România este parte și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.

În acest sens, instanța urmează a stabili în ce măsură pârâții, prin afirmațiile și prin mail-urile transmise, și-a exercitat dreptul la liberă exprimare în limitele prevăzute de lege, sau, din contra, au depășit marja acesteia, lezând dreptul reclamanților imagine, ca și componentă ale dreptului la viață privată.

Conform jurisprudenței CEDO *garanția oferită la art. 8 din convenție este destinată, în esență, pentru a asigura dezvoltarea, fără ingerințe externe, a personalității fiecărui individ în raport cu semenii săi* (Cauza Von Hannover împotriva Germaniei (nr. 2) din data de 07.02.2012, p. 95).

Pe de altă parte, dreptul garantat de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu este unul absolut. El poate comporta restângeri, astfel cum acestea sunt prevăzute de alin. 2 al art. 8 *Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești. În ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva anumitor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra sau chiar împotriva democrației înseși.*

Astfel, Curtea a concluzionat că limitarea adusă de stat acestui drept este contrară Convenției dacă nu îndeplinește cele trei condiții cumulative enumerate în al doilea paragraf, respectiv a) să fie prevăzută de lege, b) să urmărească cel puțin unul din scopurile legitime prevăzute de textul Convenției, c) să fie necesară, într-o societate democratică, pentru atingerea acestui scop (cauza Cumpănă și Mazăre c. României din data de 17.12.2004, par. 85).

Cât privește prima condiție, ca limitarea exercitării dreptului la liberă exprimare să fie prevăzută de lege, instanța are în vedere prevederile art. 72 Cod civ. care prevăd că *orice*

persoană are dreptul la respectarea demnității sale. Este interzisă orice atingere adusă onoarei și reputației unei persoane, fără consimțământul acesteia ori fără respectarea limitelor prevăzute la art. 75. În timp ce art. 75 Cod civ. prevede că nu constituie o încălcare a drepturilor prevăzute în această secțiune atingerile care sunt permise de lege sau de convențiile și pactele internaționale privitoare la drepturile omului la care România este parte. Exercițarea drepturilor și libertăților constituționale cu bună-credință și cu respectarea pactelor și convențiilor internaționale la care România este parte nu constituie o încălcare a drepturilor prevăzute în prezenta secțiune.

În privința celei de-a doua condiție, instanța reține că textul convențional admite restrângeri ale libertății de exprimare în ipoteza protecției moralei, a reputației sau a drepturilor altora.

De asemenea, condiția caracterului necesar "într-o societate democratică" care impune stabilirea ca ingerința în litigiu să corespundă unei "necesități sociale imperioase" trebuie considerată în lumina întregii cauze, inclusiv cu privire la declarațiile reproșate persoanelor și contextul în care acestea au fost făcute, astfel încât să se realizeze un echilibru just între, pe de o parte, protecția libertății de exprimare, consacrată de art. 10, și, pe de altă parte, cea a dreptului la imagine al persoanelor în cauză, care, ca element al vieții private, este protejat la art. 8 din Convenție.

Totodată, în aprecierea existenței unei "necesități sociale imperioase" care să justifice ingerința în exercitarea libertății de exprimare, este necesar să se facă distincția clară între fapte și judecăți de valoare. Dacă materialitatea primelor poate fi dovedită, cele din urmă nu pot fi supuse unei probări a exactității lor (cauza Cumpănă și Mazăre c. României din data de 17.12.2004, par. 98). În aceeași cauză, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a concluzionat, în privința libertății jurnalistice că dacă în virtutea rolului care îi este acordat presa are efectiv obligația de a alerta publicul atunci când este informat cu privire la existența unor presupuse ilegalități comise de (...) funcționari publici, referirea la persoane determinate, cu menționarea numelor și funcțiilor acestora implică (...) obligația de a furniza o bază factuală suficientă (par. 101).

Cu privire la fapta pârâtului de a afirma cu privire la reclamant că are mai multe dosare penale și este trimis în judecată în unele dintre ele, instanța apreciază că, deși acesta nu a acționat în calitate de jurnalist, ci ca director executiv al FCC, acestuia îi este aplicabilă obligația reținută de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în sensul de a prezenta o bază factuală pentru afirmațiile exprimate în cadrul editorialului Puterea. În acest sens, în lumina criteriilor menționate de CEDO între fapte și judecăți de valoare, instanța apreciază că pârâtul era ținut să facă proba verității în contextul afirmațiilor sale.

Instanța apreciază că, cu o minimă diligență, pârâtul se putea informa și astfel, ar fi putut împiedica transmiterea unor informații eronate, cu atât mai mult cu cât cunoștea calitatea de jurnalist a martorului Veress Robert Zsolt și putea în mod rezonabil să prevadă că informațiile furnizate vor fi folosite cu scopul publicării și informării publicului.

În cauză de față, reclamantul a făcut dovada afirmațiilor false susținute de pârât, având în vedere depunerea la dosarul cauzei a ordonanțelor prin care s-a dispus clasarea cauzelor penale în care a fost implicat, ceea ce denotă încălcarea de către pârât a obligației pozitive de a se informa și de a prezenta o bază factuală suficientă înainte de a relata informații destinate ulterior informării în masă.

În aceste condiții, instanța constată că fapta pârâtului de a transmite către martorul Veress Robert Zsolt, de profesie jurnalist, informații cu conotații negative cu privire la activitatea reclamantului și a asociației Nostra Silva reprezintă o faptă ilicită.

Cu privire la fapta de a transmite e-mail-urile către diferite obști, proprietari de terenuri și primării din zona Munților Făgăraș de către FCC, instanța constată că și acestea cuprind date cu privire la care expeditorul avea obligația prealabilă de informare și de

verificare a veridicității celor inserate în cuprinsul lor. Și în această privință, instanța apreciază că standardul Curții în materie de obligație de a prezenta o bază factuală suficientă este aplicabil ținând cont de faptul că expeditorul este o asociație având reprezentativitate la nivel național și, de asemenea, informațiile cuprinse în articolul menționat au fost transmise unui număr semnificativ de persoane care pot fi considerați reprezentativi pentru regiunea Munților Făgăraș, în calitatea lor fie de proprietari de păduri, ocoale silvice sau primari din zonă.

Apărarea părților că au transmis doar o sinteză de presă nu poate fi primită de către instanță având în vedere, pe de o parte, standardul CEDO în materie de libertate de exprimare, iar pe de altă parte ținând cont de destinatarii informării, dar și de conținutul concret al informațiilor transmise.

Cu privire la susținerea că reclamantul a fost suspendat din avocatură 3 luni, instanța constată că o astfel de informație nu are o bază factuală, cu atât mai mult cu cât potrivit adevăratei nr. 6473/10.06.2009 (f. 24, vol I) reclamantul figurează ca avocat definitiv în Baroul București din data de 01.03.2005, iar potrivit înregistrării nr. 11554/855 (f. 24 verso, vol. I) reiese că, urmare a sesizării Comisiei de Disciplină de la nivelul Baroului București, aceasta a respins acțiunea disciplinară îndreptată împotriva reclamantului, astfel că activitatea profesională a reclamantului nu a fost suspendată (f. 169, vol. I).

De reținut este și ordonanța din data de 15.02.2010 (f. 148, Vol. I) prin care s-a dispus clarea pentru infracțiunea de executare fără drept a unei profesii, soluție confirmată de rezoluția din data de 25.05.2010 a Procurorului General al Parchetului de pe Lângă curtea de Apel București (f. 156-162, vol. I).

În privința mențiunii că reclamantul a înființat cu documente false obști și compesoare și le-a obținut ilegal păduri, instanța constată, de asemenea, că o astfel de informație nu este susținută de o bază factuală suficientă, având în vedere ordonanța de clasare pronunțată în dosarul nr. 347/P/2009 din data de 28.07.2010 menținută prin Sentința Penală nr. 143/F a Curții de Apel Pitești, Secția penală și pentru cauze cu minori și familie (f. 34-41, vol. I), cu privire la activitatea reclamantului de a fi asistat obștea de Moșneni Plaiul Poineilor pentru a se înființa ca asociație și pentru a se înregistra în Registrul Special al Judecătoriei Brezoi, iar prin Ordonanța din data de 22.07.2013 (f. 50-51, vol I) s-a dispus clarea cauzei față de reclamant pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată.

Aceeași soluție de clasare s-a pronunțat și cu privire la Obștea Banca Gilortul Novaci, Pociovaliștea și Fundația Obștea Sătească Bălcești-Perești, potrivit ordonanței din data de 14.07.2010 (f. 41-42, vol. I).

Totodată, potrivit ordonanței din data de 25.03.2014 (f. 77-78, vol. I) s-a dispus clarea cauzei și față de reclamant având ca obiect infracțiunile de fals în înscrisuri sub semnătură privată, uz de fals, înșelăciune.

În aceste condiții, fapta pârâtului Promberger, în calitate de director executiv al FCC, de a transmite în mod voluntar către obști, proprietari de păduri și primării două mail-uri la data de 28.11.2016 cuprinzând informații cu conotații negative la adresa reclamanților, fără să se asigure de veridicitatea informațiilor transmise, se circumscrie noțiunii de faptă ilicită astfel cum a fost aceasta definitivă prin raportare la jurisprudența CEDO în materie de libertate de exprimare.

Față de această constatare, raportat la excepția lipsei calității procesuale pasive a părților, atâta timp cât pârâtul este autorul faptei ilicite de a transmite informații neverificate anterior referitoare la persoana reclamantului și, de asemenea, în calitate de director executiv al FCC a dispus transmiterea către o serie de obști, proprietari de păduri și primării a două mail-uri la data de 28.11.2016 cuprinzând informații cu conotații negative la adresa

reclamantilor, fără se asigura și a verifica veridicitatea celor transmise, instanța urmează a respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a părților.

Cu privire la **prejudiciu**, acesta reprezintă consecința negativă suferită de o persoană ca urmare a faptei ilicite săvârșite de o altă persoană. Potrivit art. 1381 alin. 1 C. civ., *orice prejudiciu dă dreptul la reparație*, iar alineatele următoare ale aceluiași articol stabilesc că dreptul la reparație se naște din ziua cauzării prejudiciului, chiar dacă acest drept nu poate fi valorificat imediat. Totodată, potrivit 1385 alin. 1 *Prejudiciul se repară integral, dacă prin lege nu se prevede altfel.*

După cum există sau nu posibilitatea evaluării bănești directe a prejudiciului, se face deosebire între prejudiciul patrimonial și prejudiciul nepatrimonial, numit și moral, ce presupune orice atingere adusă uneia dintre prerogativele care constituie atributul personalității umane și care se manifestă prin suferința fizică sau morală, pe care o resimte victima.

Prejudiciul nepatrimonial poate fi incident în cazul unui prejudiciu estetic, al atingerii aduse onoarei sau demnității, al suferinței provocate de durerile fizice, al suferinței de ordin afectiv.

În stabilirea existenței prejudiciului moral trebuie luat în calcul caracterul și importanța valorilor nepatrimoniale, cărora le-a fost cauzat prejudiciul, situația personală a victimei, ținând cont de mediul social din care victima face parte, educația, cultura, standardul de moralitate, personalitatea și psihologia victimei, circumstanțele săvârșirii faptei, statutul social, etc.

Fiind vorba de lezarea unor valori fără conținut economic și de protejarea unor drepturi care intră, ca element al vieții private, în sfera art. 8 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului, dar și de valori apărute de Constituție și de legile naționale, existența prejudiciului este circumscrisă condiției aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă corespunzătoare a prejudiciului real și efectiv produs victimei.

Într-o decizie de speță, Înalta Curte de Casație și Justiție (Decizia civilă nr. 153/27.01.2016) a hotărât că *în ceea ce privește proba prejudiciului moral, proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul și raportul de causalitate să fie prezumate, instanțele urmând să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existență a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu și a împrejurărilor în care a fost săvârșită, soluția fiind determinată de caracterul subiectiv, intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă.*

Într-adevăr că decizia anterior menționată nu este una de principiu, care să fie obligatorie pentru instanțe, dar prin prisma faptului că a fost pronunțată de instanța supremă într-o decizie de speță, aceasta are un caracter orientativ pentru celelalte instanțe, mai ales sub aspectul determinării criteriilor care să permită în concret stabilirea existenței unui prejudiciu.

Astfel, afirmațiile negative transmise de părți fie unui jurnalist în scopul cert al publicării lor, fie către o serie de persoane ce își desfășoară activitatea în același domeniu cu reclamantul, fără a avea o bază factuală suficientă s-au referit pe de o parte la persoana reclamantului și la activitatea acestuia în calitate de avocat, iar pe de altă parte la reclamant în calitate de reprezentant legal al Asociației Nostra Silva.

Cu privire la prejudiciul adus reclamantului, instanța constată, în lumina precizărilor anterioare, că acesta are un caracter cert și reiese din împrejurarea că reclamantul își desfășoară activitatea de avocat preponderent în domeniul dreptului de proprietate, fiind reprezentantul convențional al mai multor obști, iar de esența acestei activități este cultivarea unei imagini adecvate, oneste la nivelul persoanelor cu care există cea mai mare posibilitate să interacționeze.

Ori, mail-urile au fost transmise fix către acele persoane cu care reclamantul are cele mai multe relații profesionale, astfel cum reiese și din împrejurarea că întâlnirea organizată

ulterior trimiterii e-mailurilor de Asociația Nostra Silva a cuprins un număr de 300 de președinți de obști, însemnând o participaare a proprietarilor de păduri de 800.000ha, reprezentând 12% din pădurile din România, astfel cum a declarat martorul Tobescu Cătălin Constantin.

De asemenea, articolul din data de 05.12.2016 a fost publicat într-un ziar cu răspândire națională, astfel cum reiese din Inscrisurile depuse (f. 33, vol. III) și din declarația martorul Tobescu Cătălin Constantin care a precizat că ziarul Puterea este un ziar național care are o audiență largă, existând o iminență a informării eronate a unui public larg. Același martor a relatat și faptul că toate instituțiile monitorizează aparițiile în presă în domeniile care de care sunt interesate, respectiv ministere, Romsilva și a precizat că este cert că articolul a fost citit și de persoane cu care Asociația Nostra Silva lucrează.

Totodată, instanța constată și că reclamantul se bucură de o apreciere la nivelul comunității și al Asociației Nostra Silva, astfel cum reiese din declarațiile martorilor Sandu Ion (f. 216, vol. III) care a declarat că în zonă nu s-au auzit aspecte negative legate de reclamant sau de asociația Nostra Silva, iar martorul Tobescu Cătălin Constantin a declarat că reclamantul se bucură de o imagine pozitivă, a fost ales prin vot de membrii federației tocmai datorită bunei reprezentări a intereselor acestuia.

Același martor a declarat că i s-a creat impresia că articolul din ziarul Puterea a fost unul defăimător.

Având în vedere imaginea de care se bucură reclamantul și asociația pe care o reprezintă în rândul proprietarilor de păduri și membri de obști, precum și iminența luării la cunoștință de către persoanele cu care reclamantul interacționează cel mai des în activitatea profesională a informațiilor transmise de părți, instanța constată că, prin fapta ilicită a celor din urmă li s-a creat reclamațiilor un prejudiciu de ordin moral.

Cât privește **legătura de cauzalitate**, instanța constată că acestea există având în vedere că prejudiciul moral suferit de reclamații, astfel cum a fost stabilit anterior, a fost cauzat de acțiunile ilicite ale părților Promberger și FCC.

În privința **vinovăției**, potrivit art. 1357 alin. 2 Cod civil *autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă*, iar potrivit art. 1358 Cod civil *pentru aprecierea vinovăției se va ține seama de împrejurările în care s-a produs prejudiciul, stăruie de persoana autorului faptei, precum și, dacă este cazul, de faptul că prejudiciul a fost cauzat de un profesionist în exploatarea unei întreprinderi*.

Astfel cum s-a arătat cu prilejul analizării faptei ilicite, părții aveau obligația de a prezenta o bază factuală pentru informațiile transmise martorului Veress și prin intermediul e-mailului din data de 28.11.2016. Nu poate fi primită apărarea părților că coea ce au realizat este o sinteză de presă, iar sarcina probei revenea vectorilor media de unde au fost preluate aceste informații întrucât părții au cunoscut conținutul informațiilor negative transmise și puteau în mod obiectiv prevedea impactul pe care îl au asupra reclamațiilor. De asemenea, cu atât mai mult, din moment ce părții nu au avut niciun indiciu despre caracterul real sau fals al informațiilor transmise, aceștia trebuiau fie să se abțină de la furnizarea lor, fie cel puțin să întreprindă demersuri concrete pentru a stabili veridicitatea datelor transmise, aspecte cu privire la care părătul a susținut că le consideră inutile în contextul în care au efectuat doar o sinteză de presă (întrebarea 52, f. 155, vol. III).

În același sens este și jurisprudența CEDO în materia dreptului la liberă exprimare care stabilește că *exercitarea libertății de exprimare cuprinde îndatoriri și responsabilități (...) care pot avea o importanță deosebită în cazul în care există riscul de a se aduce atingere reputației unei persoane menționate nominal și de a fi încălcate drepturile altora* (Cauza Alex Springer AG c. Germaniei, 07.02.2012, par. 82).

Ignorând să efectueze minime verificări din alte surse decât paginile de internet precizate și trimițând, cu bună știință, date referitoare la activitatea reclamantului și a

asociației pe care o conduce, instanța constată că părții au acționat contrar normelor firești de conviețuire socială.

Cât privește evaluarea efectivă a prejudiciului modal suferit de reclamant, instanța reține că o astfel de evaluare un poate avea un caracter exact, neexistând limite sau criterii orientative de despăgubire, astfel încât va trebui să acorde victimei o anumită sumă, care să compenseze prejudiciul nepatrimonial suferit.

În cuantificarea prejudiciului moral, aceste condiții sunt subordonate condiției aprecierii rezonabile pe o bază echitabilă corespunzătoare a prejudiciului real produs părților menționate, astfel încât să nu se ajungă la o îmbogățire fără justă cauză a celui care pretinde daune morale. Criteriul general invocat de CEDO constă în aceea că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, având în vedere totodată gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora.

Răspunderea civilă delictuală este menită să acopere o pagubă, iar nu să asigure un câștig, astfel că determinarea cuantumului dezdăunării trebuie să aibă la bază toate aceste criterii de apreciere.

În acest sens, constatând că sunt întrunite în cauză condițiile răspunderii civile delictuale, instanța apreciază că acordarea în favoarea reclamantilor a unei despăgubiri în cuantum total de 50.000 de lei, 30.000 lei pentru reclamantul Todoran și 20.000 pentru asociația Nostra Silva, este de natură să satisfacă scopul angajării răspunderii civile delictuale a părților părâte. În stabilirea acestei sumei instanța are în vedere pe de o parte, natura valorilor sociale lezate, conduita anterioară a reclamantilor și reputația acestora, precum și modalitatea concretă în care părții au acționat față de interesele reclamantilor.

Totodată, în stabilirea sumei de 30.000 acordată reclamantului Todoran cu titlu de daune morale, instanța ține cont și de profesia acestuia de avocat, de esența căreia este cultivarea unei imagini oneste, a unei persoane care își exercită profesia cu profesionalism, iar divulgarea unor date referitoare la presupuse activități ilegale în care este implicat este de natură a îi scădea prestigiul și a îi știrbi imaginea, mai ales în contextul în care informațiile au ajuns la persoanele cu care reclamantul interacționează cel mai des. Suma superioară oferită reclamantului se explică și prin prejudiciul suplimentar suferit de acesta ca urmare și a publicării articolului din data de 05.12.2016 în ziarul Puterea, ziar cu tiraj național, ceea ce a condus la iminența divulgării informațiilor legate de pretinsele activități ilicite ale reclamantului în spațiul public, fără o verificare temeinică asupra acestora.

În privința prejudiciului suferit de asociația Nostra Silva, astfel cum a reieșit din probele administrate, asociația se identifică cu președintele său în persoana reclamantului, astfel că afirmațiile denigratoare referitoare la persoana reclamantului s-au reflectat implicit și asupra asociației. Afirmația conform căreia *a fondat cu acte false mai multe obști* putea fi legată cu ușurință de destinatari cu asociația pe care reclamantul o conduce. De asemenea, astfel cum a precizat martorul Tobescu Cătălin Constantin (f. 252, vol. III), asociația este reprezentativă la nivelul național, având filiale în toate zonele, având o activitate amplă pe linie de susținere a dreptului de proprietate în domeniul legislativ, iar președintele acesteia participa la emisiuni televizate unde se discuta în special aspecte referitoare la reconstituirea dreptului de proprietate.

Nu în ultimul rând, față de activitatea concretă în care s-a produs prejudiciul, instanța constată că doar o mică parte din afirmațiile furnizate au fost folosite cu scopul informării în masă, marea majoritate fiind comunicate individual fiecărei persoane vizate, diminuând considerabil pericolul ca astfel de informații să fie aflate public, cu atât mai mult cu cât, astfel cum au precizat părții, informațiile erau deja publice.

Față de aceste aspecte, având în vedere prevederile art. 1382 Cod civ., *cei care răspund pentru o faptă prejudiciabilă sunt și mai solidar la reparație față de cel prejudiciat.*

instanța va obliga părții în solidar să plătească reclamantului Todoran suma de 30.000 lei, iar asociației Nostra Silva suma de 20.000, apreciind că sumele oferite cu titlu de despăgubiri morale are rolul de a compensa prejudiciul suferit de reclamant, fără însă a le crea o îmbogățire fără justă cauză.

Totodată, potrivit principiului reparării integrale a prejudiciului, prevăzute de art. 1385 alin. 1 Cod civil, având în vedere natura prejudiciului suferit de reclamant, precum și modalitatea concretă în care acesta a fost creat, respectiv ca urmare a dezvăluirii unor informații defăimătoare la adresa reclamanților, de natură a le prejudicia imaginea, instanța va obliga părții să publice prezenta hotărâre judecătorească pe sit-ul Fundației Conservation Carpathia (www.carpathia.org) timp de 90 de zile. De asemenea, va obliga părții să publice prezenta sentință, pe cheltuiala proprie, într-un cotidian național ales de reclamant, în cotidianul Puterea, precum și în două numere consecutive a trei cotidiane cu acoperire regională (județele Vâlcea, Sibiu, Brașov, Argeș, Dâmbovița) sau în două numere consecutive a trei ziare publicate în fiecare din județele Vâlcea, Sibiu, Brașov, Argeș, Dâmbovița.

În privința solicitărilor de acordare a cheltuielilor de judecată, în temeiul art. 453 alin. 1 din Cod civ., fiind în culpă procesuală, instanța va obliga părții să achite, în solidar, reclamantului suma de 260 cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxa judiciară de timbru, achitată conform ordinului de plată de la fila 55 verso, vol. I.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de părți.

Admite în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamantii Federația Proprietarilor de Păduri și Pășuni din România., Nostra Silva și reprezentată legal de președintele Bogdan- Ioan Tudor Todoran, cu sediul în str. Calea lui Traian, nr. 816, Căliniănești, județul Vâlcea, cod fiscal 29759689, înregistrată sub nr. 1/2012 în Registrul Federațiilor de pe lângă Tribunalul Vâlcea, cu sediul ales pentru comunicarea actelor de procedură în [redacted], județul Alba, și Bogdan- Ioan Tudor Todoran domiciliat în str. Pârâul Cărării, nr. 12, comuna Voineasa, județul Vâlcea, cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedură în [redacted] județul Alba, în contradictoriu cu părții Fundația Conservation Carpathia, fundație înregistrată cu nr.1/11.07.2016 în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor al Judecătoriei Brașov, cu sediul în Brașov, Șos. Cristianului, nr. 12, clădire administrativă, et.3, cam. 2, jud. Brașov, și Christoph Franz Johannes Promberger, persoană fizică de naționalitate germană, domiciliat în Șinca Nouă, str. [redacted], Brașov, având CNP [redacted], cu sediul ales pentru comunicarea actelor de procedură la SCA Wolf Theiss Rechtsanwälte GmbH & Co KG, cu sediul în București, Sector 1, Str. Vasile Alecsandri, nr. 4, The Landmark, Corp A, et. 4, sector 1.

Obligă părții să achite, în solidar, reclamantei Federația Proprietarilor de Păduri și Pășuni din România., Nostra Silva suma de 20.000 lei cu titlu de daune morale.

Obligă părții să achite, în solidar reclamantului Bogdan- Ioan Tudor Todoran suma de 30.000 lei cu titlu de daune morale.

Obligă părții să publice prezenta hotărâre judecătorească pe sit-ul Fundației Conservation Carpathia (www.carpathia.org) timp de 90 de zile.

Obligă părții să publice prezenta sentință, pe cheltuiala proprie, într-un cotidian național ales de reclamant, în cotidianul Puterea, precum și în două numere consecutive a trei cotidiane cu acoperire regională (județele Vâlcea, Sibiu, Brașov, Argeș, Dâmbovița) sau în

două numere consecutive a trei ziare publicate în fiecare din județele Vâlcea, Sibiu, Brașov, Argeș, Dâmbovița.

Obligă părții în solidar la plata către reclamanti a sumei de 260 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Respinge în rest acțiunea ca neintemeiată.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare, cererea de apel urmând a fi depusă la Judecătoria Brezoi.

Pronunțată în ședință publică, azi, 1.02.2019.

Președinte,
Dancu Gilda Cristina

Grefier,
Berbec Laura-Cristina

Red./tehnored. D.G.C./B.L.C.
Ex.6/25.02.2019.

